

פרשת כי תשא

האם אנחנו עובדים או שעבודה נעשית מאליה? (לא, טו)

יש לתמוה מדוע כאן נאמר **שְׁשַׁת־יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה** וכן בויקרא כג (ג) נאמר **שְׁשַׁת־יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה** דהיינו דהמלאכה נעשית מעצמה ומאליה, ואילו בשמות כ (ח) נאמר **שְׁשַׁת־יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלָאכָתְךָ**, כלומר שתעשה את המלאכה בעצמך?

ובחזקוני ועוד ראשונים הובאו דברי המכילתא "ששת ימים יעשה מלאכה - וכתוב אחד אומר ששת ימים תעבוד, לומר כשאתה עושה רצונו של מקום מלאכתכם תהא נעשית ע"י אחרים עבדיכם ושפחותיכם וכשאינכם עושים רצונו תעבוד אתה ועשית אתה בעצמך מלאכתך"

אמנם בכך יישוב רק השינוי בין **תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ** ולבין **יַעֲשֶׂה** מאליו, אבל יש להעיר עוד שהרי יש עוד חילוקי לשון בין הפסוקים, שהרי מדוע בשמות פרק כ נאמר "שְׁשַׁת־יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלָאכָתְךָ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת" ואילו בפרק לא נאמר "ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי **שבת שבתון**" וכן בויקרא "שְׁשַׁת־יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי **שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן**"

דהיינו דבפסוק שנאמר שאתה עושה בעצמך רואים שזה נקרא **מלאכתך ושבת** סתם ואילו בפסוקים שנאמר שזה נעשה מאילו זה נקרא **מלאכה** סתם והשבת היא **שבת שבתון**, הלא דבר הוא!?

ויש מבררים שכאשר האדם נמצא בדרגת אמונה שאתה זה שעושה את **מלאכתך** אז ששת ימים אתה צריך ומצווה **לעבוד** למחייתך ובשבת אתה שובת רק שביתה אחת, אבל אם אתה בדרגת אמונה שפרנסתך לא תלויה במלאכה וממילא אין זה מלאכתך אלא **מלאכה** סתם אז המלאכה **תיעשה** מאליה ומכיון שכל השבוע אתה שובת אז השבת היא **שבת שבתון** דהיינו שביתה נוספת.